

عنوان مقاله:

انسانی شدن حقوق محیط زیست در پرتو کرامت انسانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 21، شماره 66 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حسین رضازاده - دانشگاه تهران

عباسعلی کدخدایی - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حقوق بین‌الملل محیط زیست از جمله شاخه‌های حقوق بین‌الملل است که در چند دهه قبل به خصوص از دهه ۱۹۷۰ رشد و توسعه یافته است. چند دهه گذشته فرایند انسانی شدن حقوق بین‌الملل نیز آغاز و به شاخه‌های مختلف آن تسری یافت. انسانی شدن حقوق بین‌الملل ابتدا از رویکردی فردمحور متعاقبا رویکردی بشریت‌محور به خود گرفت. بدین معنا که بدنبال تحقق هدف‌های عالی مشترک در میان کل بشریت می‌باشد. حقوق بین‌الملل محیط زیست از جمله شاخه‌های حقوق بین‌الملل است که تحت تاثیر این فرایند قرار گرفته و با توجه به عوامل عینی و ذهنی موجود در فضای زیست‌محیطی، دارای رویکردی بشریت‌محور می‌باشد. به نظر نگارنده آنچه منجر به انسانی شدن حقوق محیط زیست و رویکرد بشریت‌محور در آن شده است نفوذ مولفه‌های کرامتی با استناد به کرامت انسانی در حوزه حقوق محیط زیست و ظرفیتهایی است که مفهوم کرامت انسانی از آن برخوردار است.

کلمات کلیدی:

کرامت انسانی، انسانی شدن حقوق محیط زیست، بشریت، حقوق بشر، حقوق بین‌الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188886>

